Kalász István

Beteg-Látogatás

Ahogyan akkor beléptem én
ahogyan belép néz rám ő
ahogyan az ajándék alma oldalra
dőlt gurult az ágy alá
ahogyan ő ül le most teszi rám
nyirkos kezét a hozott szőlő tányérban
zöld a táskából kotort zsebkendő
az ágy szélén gyertya fehér
ahogyan akkor én mosolyogtam
ahogyan most ő mosolyog rám
ahogyan akkor mondtam semmi baj
a hétvégén hegyet mászunk már és
most ő ahogyan hazudja semmi baj
holnap szél esni fog ahogyan erre
ráncba szedem homlokomat
ahogyan távolban harangoznak
temetésre-keresztelőre-vígaszra
ahogyan ülünk nézzük az ablakon
túl a felhőket ahogyan egymáshoz
hajolva nevetünk azon hogy semmit
sem tudunk gondolatban kötjük fel
állunkat és ígérjük egymásnak hogy
örökké lázadni szeretni fogunk.